

Dincolo de cuvinte

Anul I, Nr. 2, Aprilie 2026

EDITOR COORDONATOR,
Prof. NEGOIȚĂ Carmen – COORDONATOR PENTRU PROIECTE
ȘI PROGRAME EDUCATIVE ȘCOLARE ȘI EXTRAȘCOLARE

REVISTĂ EDITATĂ DE ELEVII ȘI PROFESORII ȘCOLII GIMNAZIALE
„ARHANGHELII MIHAIL ȘI GAVRIIL” MUNTENI BUZĂU,
JUDEȚUL IALOMIȚA

De vorbă cu elevii

Pentru acest număr al revistei am stat de vorbă cu câțiva elevi din diferite clase pentru a afla ce îi motivează, ce le place la școala noastră și cum văd ei inițiativele care ne aduc mai aproape unii de alții.

Ce vă place cel mai mult la școala noastră?

- Îmi place că avem profesori care chiar ne încurajează să punem întrebări, nu simt că trebuie să știu tot, ci că pot învăța în ritmul meu.

Care este materia ta preferată și de ce?

- Nu pot spune că am o materie preferată. Îmi plac toate și în special felul în care fiecare profesor îmi transmite informația.

Ce te motivează să înveți?

- Gândul că ceea ce învăț acum mă va ajuta pe viitor. Vreau să merg la un liceu bun și știu că trebuie să mă pregătesc din timp. Părinții mei mă susțin mult și vreau să-i fac mândri.

Ce ai schimba la școală dacă ai putea?

- Aș introduce mai multe activități practice și proiecte de echipă.

- Poate mai multe excursii sau activități în aer liber.

Ce părere aveți despre inițiativa școlii de a edita revista?

- Mi se pare o idee foarte bună. Așa putem afla mai multe lucruri despre colegii noștri și despre activitățile din școală.

- Cred că revista ne dă șansa să ne facem vocea auzită. Putem să scriem ce ne pasionează și despre lucruri care contează pentru noi.

- Este o oportunitate frumoasă pentru elevii care vor să scrie sau să se implice în proiecte creative. În plus, rămâne o amintire peste ani.

- Îmi place că putem participa și noi. Mă face să mă simt mai implicat în viața școlii.

Cum vezi viitorul tău?

- Deocamdată, nu m-am gândit, dar știu că drumul nu e ușor. Cu toate acestea, sunt pregătită să muncesc pentru visul meu.

- Încă nu știu exact ce vreau să fac, dar încerc să descopăr ce îmi place și să mă dezvolt.

Ce putem deduce din titlul „Dincolo de cuvinte”?

- Titlul „Dincolo de cuvinte” sugerează ideea că mesajele importante nu se opresc doar la ceea ce spunem sau scriem. El ne invită să privim mai profund să descoperim emoțiile, intențiile și trăirile care nu sunt întotdeauna exprimate direct.

- Poate însemna sentimente pe care nu reușim mereu să le exprimăm, gesturile care spun mai mult decât 1000 de cuvinte, prietenia și sprijinul care ne se simt chiar și fără explicații.

- Titlul creează o atmosferă de sensibilitate și profunzime, sugerând că revista nu este doar o colecție de texte, ci un spațiu al emoțiilor și al ideilor care merg dincolo de simpla lectură.

Interviu realizat de elevii

Pantel Răzvan Adrian, Dumitrache Mihai Marian

CERC PEDAGOGIC

“Jocul este cel mai elevat tip de cercetare.”

Albert Einstein

Școala Gimnazială „Arhanghelii Mihail și Gavril”, structura G.P.N Munteni Buzău a fost gazda Cercului Pedagogic cu tema **“Practici educaționale care susțin învățarea prin joc”**, eveniment ce a reunit inspectori de specialitate, prof. Smeianu Marcela și prof. Leuștean Aurelia Mihaela, responsabili de centru metodic, prof. Popa Daniela și prof. Furcoi Gabriela, respectiv cadre didactice din centrul metodic 3 Slobozia.

Activitatea a avut ca obiectiv promovarea jocului ca strategie didactică fundamentală în educația timpurie și valorificarea exemplurilor de bună practică în activitatea educatorilor.

În cadrul Cercului pedagogic activitățile au fost organizate de prof. înv. preșcolar Stare Lidia, prof. înv. preșcolar Oanță Florentina Mihaela, educ. Ivan Marinela și educ. Badea Andreea, cadre didactice care au susținut activități demonstrative evidențiind metode interactive creative și adaptate nevoilor copiilor.

Prin intermediul jocului didactic au fost stimulate curiozitatea, participarea activă și dezvoltarea competențelor specifice vârstei preșcolare.

Fotografiile care însoțesc acest material reflectă momente semnificative din desfășurarea activităților, subliniind importanța învățării prin joc în formarea armonioasă a copiilor, precum și rolul esențial al cadrului didactic în crearea unui mediu educațional stimulativ, atractiv și adaptat nevoilor preșcolarilor.

Prof. înv. preșcolar, State Lidia

Din activitățile prezentate

Hrană sănătoasă, copil fericit!

În cadrul unei activități educative dedicate sănătății, preșcolarii au avut parte de o întâlnire specială cu doamna doctor Geantă Mihaela și cu doamna asistentă Grigore Alma care le-au vorbit despre importanța alimentației sănătoase.

Prin explicații clare, exemple practice și dialog deschis, cei mici au învățat cât de important este ceea ce alegem să punem în farfurie în fiecare zi.

Activitatea desfășurată alături de cadre didactice le-a oferit copiilor informații valoroase și a ajutat să înțeleagă că sănătatea începe cu alegerile zilnice.

Întrebările lor, curiozitatea și implicarea au arătat cât de important este să discutăm deschis despre obiceiurile alimentare.

**HRANĂ SĂNĂTOASĂ
MINTE SĂNĂTOASĂ
COPIL SĂNĂTOS**

**FII UN OM RESPONSABIL ȘI ÎNȚELEGE
CĂ TREBUIE SĂ TE HRĂNEȘTI SĂNĂTOS!**

- educația alimentară a unei persoane este foarte importantă pentru sănătate.
- pentru aprovizionarea organismului cu substanțele necesare funcționării sale în fiecare zi sunt suficiente trei mese variate: dimineața, la prânz și seara.

**SFATURI UTILE PENTRU ALIMENTATIA
COPILULUI ÎN FAMILIE**

Un meniu echilibrat, conține toate grupele de alimente:

- carne ouă pește;
- lapte și derivate din lapte;
- fructe și legume;
- cereale, paste făinoase, alte glucide;
- amestecul de legume cu cereale.

REȚINEȚI!

- apa se bea după fiecare masă sau între mese, în niciun caz în timpul mesei;
- se preferă apa plată, ceaiurile din plante, apa minerală cu conținut mic de săruri;
- legumele și fructele nu trebuie să lipsească de la nici o masă.

ATENȚIE!

Regimul exclusiv vegetarian nu acoperă nevoile nutritive și poate fi nociv pentru copil.

GHIDUL UNEI ALIMENTATII CORECTE

- mănâncă alimente variate;
- menține-ți greutatea în limite normale;
- alege-ți un regim alimentar care să conțină multe fructe legume și fibre;
- consumă produse zaharoase și sare în cantități moderate;
- menținerea greutății corporale între limitele normale nu este numai o modă, ci și o problemă foarte importantă pentru sănătate.

Educ. Ivan Marinela

Investiție în viitorul copiilor educație timpurie modernă în grădinița noastră

În anul școlar 2025-2026 în grădinița noastră se desfășoară proiectul „Dezvoltarea serviciilor de educație timpurie complementare”, finanțat prin Programul Național de Redresare și Reziliență (PNRR) și implementat de Primăria Munteni Buzău, în parteneriat cu Școala Gimnazială “Arhanghelii Mihail și Gavriil” Muntenii Buzău.

Acest proiect aduce un sprijin real comunității și contribuie semnificativ la îmbunătățirea condițiilor în care cei mai mici membri ai școlii noastre învață, se joacă și cresc.

Prin intermediul proiectului preșcolarii beneficiază zilnic de o masă caldă, contribuind astfel la menținerea unui stil de viață sănătos și la crearea unui mediu sigur și echilibrat.

De asemenea, copiii participă la activități de tip Ludotecă desfășurate sub îndrumarea atentă a doamnelor educatoare State Lidia și Ivan Marinela.

Prin jocuri educative, activități creative și exerciții interactive, cei mici își dezvoltă imaginația, limbajul, spiritul de echipă și încrederea în sine.

Un alt rezultat important al proiectului este modernizarea spațiilor educaționale. A fost amenajat un spațiu de joacă atractiv și sigur adaptat nevoilor copiilor preșcolari. În plus două săli de clasă au fost dotate cu echipamente IT moderne, table interactive, mobilier nou și materiale didactice variate menite să transforme procesul de învățare într-o experiență captivantă și eficientă.

Prin aceste investiții, grădinița noastră face un pas important spre o educație timpurie de calitate, adaptată cerințelor actuale și centrată pe nevoile copilului.

Proiectul reprezintă nu doar o îmbunătățire a infrastructurii, ci și o investiție în viitorul copiilor noștri.

Prof. învă. preșcolar, State Lidia

Educație pentru mediu Împreună pentru un viitor mai curat

În cadrul activităților dedicate protejării mediului, elevii au demonstrat că reciclarea poate fi atât utilă cât și distractivă. Mai întâi au transformat coșurile de gunoi în personaje vesele și prietenoase „animându-le” cu multă imaginație. Astfel, colectarea deșeurilor a devenit mai atractivă, iar mesajul despre protejarea mediului, mai ușor de înțeles.

Activitatea nu s-a oprit aici. În zilele următoare, elevii au strâns sticlă din plastic pe care le-au dus la reciclat, prin implicare și spirit de echipă.

Nici preșcolarii nu s-au lăsat mai prejos. Împreună cu doamnele educatoare, au reușit să confecționeze recipiente ca mai apoi să depoziteze deșeurile în mod corespunzător: plastic, hârtie și sticlă.

Responsabilitatea față de mediu nu s-a limitat la spațiul școlii. Elevii au participat la o acțiune de igienizare a zonei verzi în apropierea unității de învățământ. Echipați corespunzător, aceștia au colectat deșeurile, au sortat materialele reciclabile și au contribuit activ la înfrumusețarea comunității. Elevii au înțeles că un spațiu curat reflectă respectul față de natură și față de cei din jur.

Imaginația elevilor a fost pusă la încercare în cadrul atelierelor de creație din materiale refolosibile. Din sticle de plastic, cutii, pahare, hârtie sau carton au luat naștere obiecte decorative, figurine, suporturi și alte creații ingenioase. Prin această activitate, copiii au descoperit că multe dintre materialele considerate deșeuri pot primi o nouă viață.

Prof. învă. primar, Soare Ana Maria
Prof. Trandafir Filofteia Lavinia

La biblioteca din comuna Munteni Buzău

Anul acesta școlar elevii Școlii Gimnaziale "Arhanghelii Mihail și Gavriil" Munteni Buzău au descoperit un univers al liniștii și al cunoașterii, biblioteca din comuna noastră, un loc primitiv unde cărțile deschid drumuri spre imaginație, iar sala dotată cu echipamente IT aduce lectura mai aproape de tehnologia prezentului.

Vizita s-a transformat rapid într-o experiență frumoasă, în care curiozitatea și bucuria lecturii au fost la ele acasă.

Copiii au fost întâmpinați cu căldură și au avut ocazia să afle cum sunt organizate cărțile, ce înseamnă un permis de bibliotecă și cât de important este să îngrijim și să respectăm volumele pe care le împrumutăm. Pentru unii dintre ei a fost prima întâlnire cu universul unei biblioteci, iar emoția s-a citit pe chipurile lor.

Au răsfoit, cărți de poveste, enciclopedii reviste pentru copii și au descoperit titluri care au stârnit imaginația. Unii au ales aventuri pline de mister alții, povești cu tâlc sau cărți despre animale și natură. Fiecare raft a devenit o invitație la explorare.

Momentul cel mai apreciat a fost cel de lectură, când elevii au ascultat cu atenție fragmente dintr-o poveste și au discutat apoi despre mesajul acesteia. Întrebările lor au demonstrat că lectura nu este doar o activitate, ci o poartă către înțelegere și visare.

Vizita la bibliotecă nu a fost doar o ieșire educativă, ci o lecție despre importanța cărților în formarea noastră.

Bibliotecar, Ardeleanu Elena-Mihaela

Ne dorim ca această experiență să fie doar începutul unei frumoase prietenii cu lectura și cu biblioteca din comuna noastră.

Bucuria Paștelui în culori

În preajma Sărbătorii Învierii Domnului copiii au adus în clasă culoare, zâmbete și mult entuziasm. Cu mâinile atent pregătite și cu ochii plini de curiozitate au vopsit ouăle de Paște, păstrând una dintre cele mai frumoase tradiții creștine.

Roșul ouălor amintește de jertfa și iubirea Mântuitorului, iar oul, prin forma sa, simbolizează viața și renașterea. În tradiția noastră, ouăle vopsite sunt nelipsite de pe masa de Paște.

Activitatea desfășurată în clasă nu a fost doar un moment creativ, ci și o lecție despre tradiție, credință și bucuria de a face lucruri împreună. Fiecare ou încondeiat a purtat amprenta imaginației copiilor și emoția unei sărbători a luminii.

Prin astfel de activități, cei mici învață să prețuiască obiceiurile strămoșești și să păstreze vie frumusețea sărbătorilor pascale.

Prof. învă. primar, Popescu Mirela

Duminica - sărbătoarea săptămânală a creștinilor

Duminica este ziua săptămânală de odihnă și de sărbătoare religioasă a creștinilor.

Temeiurile consacării acestei zile a săptămânii ca zi de sărbătoare sunt următoarele:

1. Duminica este, mai întâi, ziua în care a avut loc Învierea Domnului, cel mai mare eveniment din istoria sfântă și piatra de temelie a credinței creștine ("Iar dacă Hristos n-a înviat, atunci zadarnică este propovăduirea noastră, zadarnică e și credința voastră" 1 Corinteni 15,14).

2. În al doilea rând, în această zi a avut loc Pogorârea Sfântului Duh peste Sfinții Apostoli și s-a întemeiat în mod văzut Biserica creștină.

3. În al treilea rând, duminica este prima zi a creației lumii, precum sublinia încă din veacul al II-lea Sf. Iustin Martirul și Filozoful, sau "începutul zilelor", cum o numește Sf. Vasile cel Mare.

Duminica este ziua de bucurie în care prăznuim comoara tuturor harurilor date noua de Dumnezeu, adică zidirea lumii de către Dumnezeu-Tatăl, răscumpărarea ei prin Dumnezeu Fiul și sfințirea ei prin Dumnezeu-Duhul Sfânt.

Creștinii țin duminica drept zi de odihnă închinată lui Dumnezeu, chiar de pe timpul Sfinților Apostoli, după cum citim tot în Sfânta Scriptură: "Iar în ziua cea dintâi a săptămânii (duminică), când noi ne-am adunat să frângem pâinea, Pavel, care avea să plece a doua zi, a stat cu ei de vorbă și și-a prelungit cuvântul până la miezul nopții" (Faptele Apostolilor 20,7).

Faptul că frângeau pâinea înseamnă că ucenicii se adunau să facă rugăciuni, să săvârșescă Sfânta Liturghie și să se împărtășescă

În ceea ce privește modul sărbătoririi, primul lucru pe care-l faceau creștinii era participarea lor la slujba Sfintei Liturghii, de la care nu-i puteau împiedica, în epoca prigoanelor, nici cruzimea persecutorilor, nici teama de moarte.

În al doilea rând, creștinii trebuie să folosească timpul ce le-a mai rămas îngrijindu-se de cele trebuitoare sufletului: fapte de milostenie (ajutorarea săracilor, cercetarea bolnavilor ș.a.), sau îndeletniciri pioase și ziditoare de suflet, ca de pildă: participarea la adunări de învățătură creștină și de sporire în virtute, citire din Sfânta Scriptură sau din cărți cu cuprins folositor etc.

Bibliografie:

1. Biblia sau Sfânta Scriptură, Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, București, 2024.

2. Braniște, Preot profesor univ. dr. Ene, Liturgica generală cu noțiuni de artă bisericească, arhitectură și pictură creștină, Editura Basilica, București, 2015.

3. Învățătura de credință creștină ortodoxă, Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, București, 2015.

Prof. preot, Popescu George

Anul Constantin Brâncuși - curiozități

După stabilirea la Paris, Brâncuși a revenit în mod repetat în România, făcând opriri fie la Târgu Jiu, fie la București, unde era găzduit de familia Brandl. De fiecare dată, pleca lăsând în urmă o lucrare sau primind o nouă comandă.

Autoritățile comuniste au trimis un tractor care, cu ajutorul unor lanțuri, a încercat să pună sculptura la pământ.

Din fericire, lanțurile s-au rupt și, astfel, coloana a rămas în picioare.

Unul dintre cele mai faimoase citate ale lui Brâncuși este legat de ansamblul monumental de la Târgu Jiu: „Voi nu știți ce vă las eu vouă aici”. Această declarație sugerează că în spatele celor trei lucrări – Masa Tăcerii, Poarta Sărutului și Coloana Infinitului – se află secrete care așteaptă să fie descifrate.

La o examinare detaliată a dimensiunilor celor trei sculpturi se scoate în evidență un aspect surprinzător: Masa Tăcerii are 0,9 metri (0,45 + 0,45 m), Poarta Sărutului atinge 5,13 metri, iar Coloana Infinitului se înalță până la 29,35 metri. Curiozitatea matematică constă în faptul că pătratul lui 5,13 este egal cu produsul dintre 0,9 și 29,35. Această corespondență geometrică pare să dezvăluie intenția deliberată a artistului, care ar fi urmat un fel de algoritm ascuns în structura acestor lucrări.

În 1956, a dorit să doneze statului român 144 de opere, însă oferta i-a fost respinsă pe motiv că nu ar avea valoare artistică. Ulterior, și-a donat lucrările Franței, iar pentru ca donația să poată fi finalizată, Brâncuși a devenit cetățean francez.

Brâncuși s-a stins din viață pe 16 martie 1957, la vârsta de 81 de ani. El a fost înmormântat la cimitirul Montparnasse din Paris, unde sunt expuse și statui sculptate de marele sculptor român pentru artiști decedați. La moartea sa, Brâncuși a lăsat moștenire 1200 de fotografii și 215 sculpturi.

Conform unui clasament Artmark al celor mai bine vândute opere de artă din toate timpurile, el ocupă locul 4, fiind depășit doar de Giacometti, Modigliani și Matisse, dar înaintea lui Picasso.

(Sursa: Ziarul „Libertatea”)

Prof. Ciuperceanu Maria Magdalena

Se spune că Brâncuși era extrem de generos pentru că, atunci când revenea în țară, obișnuia să ofere mici sculpturi realizate aproape în joacă, pe care le semna „C. Brâncuși” sau „C. Br”. Unele dintre acestea purtau denumiri familiare precum „Tușa”, „Babușca”, „Hangița”, „Codana” sau „Caporalul Trică”.

Se spune că multe lucrări ale lui Constantin Brâncuși au dispărut de-a lungul anilor. Unele au fost revendicate de colecționari de ocazie, iar altele s-au pierdut fără urmă.

În 1920, Brâncuși a realizat prima versiune a Coloanei Infinitului din lemn de stejar, care avea o înălțime de 7,17 metri. Aceasta a fost sculptată în doar trei zile pentru un prieten din Paris.

Mai târziu, în 1938, el a construit varianta din fontă și oțel, care poate fi admirată astăzi la Târgu Jiu.

Brâncuși a călătorit în America în 1927 pentru a prezenta la Galeria Brummer din New York „Măiastra”, o lucrare care are 27 de versiuni. Autoritățile vamale americane i-au aplicat o amendă de 210 dolari, considerând piesa o lucrare industrială și nu o operă de artă.

În 2017, o versiune a Măiestrei a fost vândută pentru 27 de milioane de dolari. În urma incidentului, a dat SUA în judecată și a câștigat procesul.

Brâncuși a primit în 1935 comanda unui monument dedicat eroilor Primului Război Mondial la Târgu Jiu. Artistul a acceptat provocarea și, în 1937, a realizat Poarta Sărutului, Aleea Scaunelor și Masa Tăcerii

În perioada regimului comunist, imediat după 1944, au avut loc câteva tentative de distrugere a

Coloanei Infinitului, care era considerată „imperialistă și decadentă”.

Matematica, sala de fitness a minții

REBUS

Căutați cuvintele din listă în diagrama de mai jos și încercuiți-le (cuvintele pot fi scrise în toate direcțiile: pe orizontală, pe verticală și pe diagonală, de la stânga spre dreapta sau de la dreapta spre stânga, de sus în jos și de jos în sus).

După epuizarea cuvintelor din listă, rămân în diagramă unele litere nefolosite, care, citite în continuare, de la stânga la dreapta, începând de sus, vă vor dezvălui continuarea anecdotei.

Atenție! Fiecare cuvânt din diagramă are cel puțin o literă în comun cu un altul, dar niciodată nu va fi parte integrantă a altui cuvânt.

A	Z	U	N	E	T	O	P	I	C	A	M	E	R	O	E	T	U	G	E
L	L	E	C	S	O	S	I	P	T	E	R	A	V	L	O	Z	E	R	A
G	R	G	S	I	N	U	S	P	E	T	A	N	G	E	N	T	A	A	S
O	N	R	E	I	M	P	A	R	T	I	R	E	E	O	A	N	B	F	I
R	U	A	M	B	D	E	I	T	U	L	O	S	A	R	U	I	E	I	M
I	M	E	I	S	R	E	Dacă te încurci la 6x7, nu-ți da ... !						P	D	N	R	R	C	B
T	I	R	P	D	I	A							A	O	A	E	P	O	O
M	T	E	L	T	A	R							M	N	B	L	R	C	L
I	O	G	A	T	B	R							A	A	A	A	O	E	I
S	R	U	N	A	S	P							D	T	N	M	I	C	N
A	C	L	Z	M	C	E							N	A	P	A	E	H	A
E	N	A	T	E	I	T	A	R	E	P	O	A	I	A	T	S	C	E	L
U	R	L	D	H	S	U	A	B	R	U	C	D	S	I	U	E	T	R	T
D	I	S	C	E	A	M	E	D	I	E	E	N	U	N	T	M	I	O	I
P	L	U	S	A	R	F	I	C	S	M	O	N	I	R	T	N	E	M	M
A	M	S	I	R	P	E	A	D	O	T	E	M	C	A	I	E	T	B	E

Soluția:

Cuvinte ce trebuie căutate:

ABSCISA	DATE	ÎNĂLȚIME	PRISMĂ	SEMNE
ACOLADĂ	DISC	MEDIANA	PROIECȚIE	SFERĂ
ADUNARE	DREAPTĂ	MEDIE	RADIAN	SIMBOL
ALGEBRA	ECHER	METODA	RAZĂ	SINUS
ALGORITM	ECUAȚIE	MINUS	REGULĂ	SOLUȚIE
BINOM	ENUNȚ	MUCHIE	REZOLVARE	TANGENTĂ
CAIET	GRAFIC	NUMITOR	ROMB	TEOREMĂ
CIFRĂ	IPTENUZA	OPERAȚIE	SCĂDERE	TRINOM
COMPAS	ISOSCEL	ORDONATĂ	SECANTĂ	
CURBĂ	ÎMPĂRȚIRE	PLUS	SEMIPLAN	

Prof. Badea Georgeta Daniela

Model de cerere

Domnule Director,

Subsemnatul/Subsemnata, _____ (numele tău),
elev/elevă în clasa a ____-a, la Școala Gimnazială “Arhanghelii Mihail și Gavriil” Munteni Buzău, vă rog să-mi aprobați cererea prin care solicit
(ex.: o adeverință de elev) _____.

Menționez că îmi este necesară la _____.

(Data) _____ (Semnătura) _____

Domnului Director al Școlii Gimnaziale _____

Din câte ai remarcat în modelul de cerere, există câteva aspecte foarte importante pe care trebuie să le respecți.

Observă marginile paginii în partea stângă! Nu se scrie nimic. Spațiul este lăsat pentru perforare și îndosariere.

Observă alineatele! Fiecare parte importantă începe pe rând nou pentru claritate și aspect îngrijit.

Observă folosirea literelor mari! Formula de adresare și instituția se scriu corect cu majuscule, unde este necesar.

Observă semnele de punctuație! Virgulele trebuie folosite corect.

Observă poziționarea datei, a semnăturii, și a destinatarului (cui i se adresează cererea)! Acestea se așază la finalul solicitării tale, conform modelului oficial.

Observă limbajul utilizat! Cererea trebuie să fie redactată într-un stil formal, politicos și clar.

Nu uita de lizibilitate! Scrisul trebuie să fie îngrijit fără ștersături sau corecturi vizibile.

Prof. Negoită Carmen

Să încercăm să înțelegem -material suport pentru părinți-

Copilul tău l-a rănit vreodată pe celălalt? Poate un alt copil agresiv l-a deranjat pe al tău?

Aproape toți părinții fac eforturi pentru a-și înțelege și a-și ajuta copiii când îi rănesc pe alții sau sunt chiar ei răniți de către alți copii. E un șoc pentru noi prima oară când dragii noștri fii sau fiice au dintr-o dată comportamente pe care noi le considerăm nepotrivite.

Iată câteva **principii** care să vă ghideze pentru a înțelege și potoli agresivitatea copiilor, așa încât ei să se poată relaxa și bucura de prietenii lor:

1. Este necesar să înțelegem că aceștia nu vor să facă rău nimănui.

Ei ar prefera să se distreze, să se simtă în siguranță și iubiți. Ei se joacă frumos atunci când se simt conectați. Atunci când copiii pierd sentimentul de conectare, ei se simt încordați, speriați sau izolați. În această stare de "urgență emoțională" ei se năpustesc asupra altor copii.

2. Când se simt în siguranță să-și arate sentimentele, copiii supărați nu vor răni pe nimeni.

Ei simt o legătură puternică cu părintele sau cadrul didactic și vor apela la ajutorul celei mai apropiate persoane iubite. Vor plânge și vor elibera ghemul de sentimente de frică și suferință pe care îl au.

Adultul care ascultă copilul, îi face un cadou uriaș: oferă îngrijire și afecțiune cât să-i permită copilului să vindece unele sentimente.

Dacă un copil NU se simte în siguranță, poate semnaliza nevoia pentru atenție devenind agresiv!

3. Părinții și cadrele didactice au puterea de a ajuta un copil agresiv.

Primul pas este să oprim comportamentul apropiindu-ne și oferind conectare.

4. Cunoaște-ți copilul și pe tine însuși!

5. "Patrulează" cu atenție, dar prietenos pentru a surprinde comportamentele lor!

6. Deoarece copilul nu poate controla comportamentul agresiv, are nevoie de tine pentru a-l opri să rănească pe cineva.

7. Nu arunca vina, nu rușina și nu pedepsi! Acest fel de acțiuni mai mult înspăimântă copilul și îl izolează.

8. Fă tot ce poți pentru a încuraja apropierea! Încurajează copilul să vină la tine atunci când are probleme.

9. Oprește comportamentul, apoi rămâi și ascultă!

10. Petrece timp cu copilul și încearcă să îi stârnești râsul cât de des poți.

Profesor consilier școlar, Lungu Mariana

GRIJA PENTRU NATURĂ NE UNEȘTE

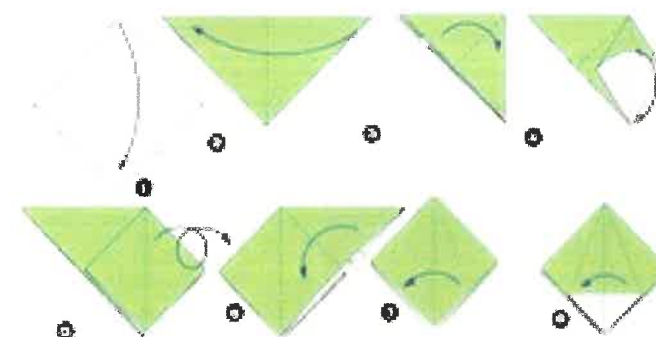
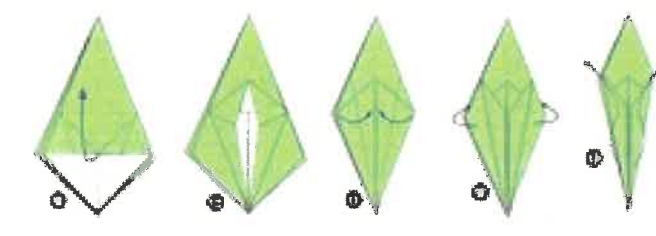
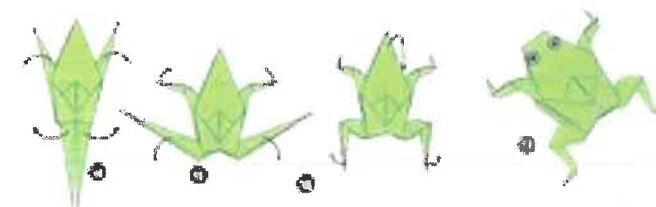
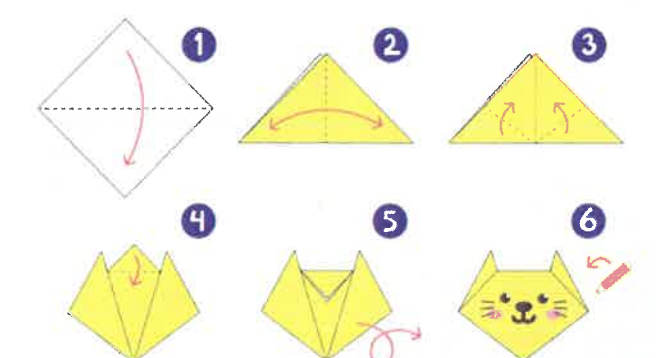
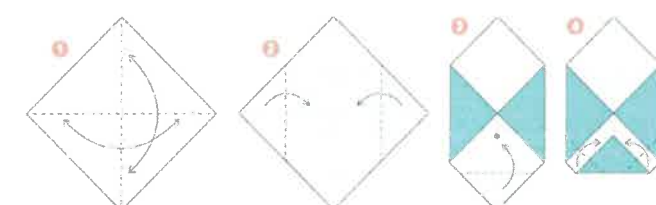
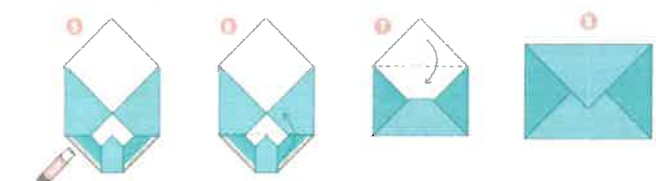
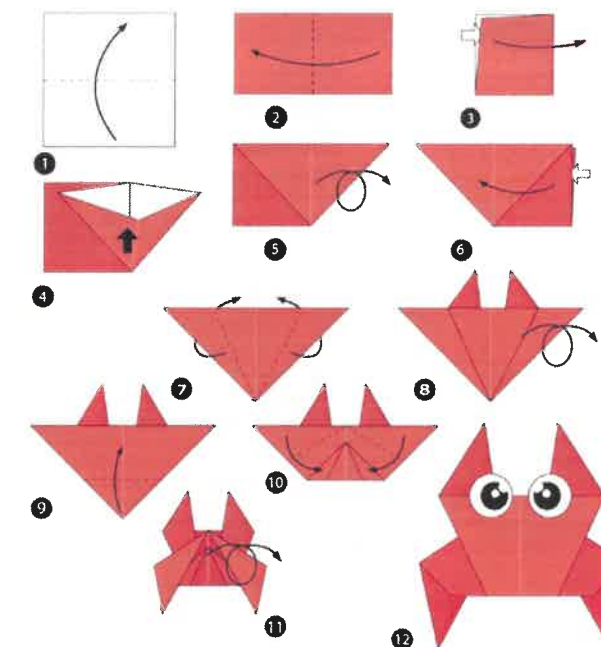
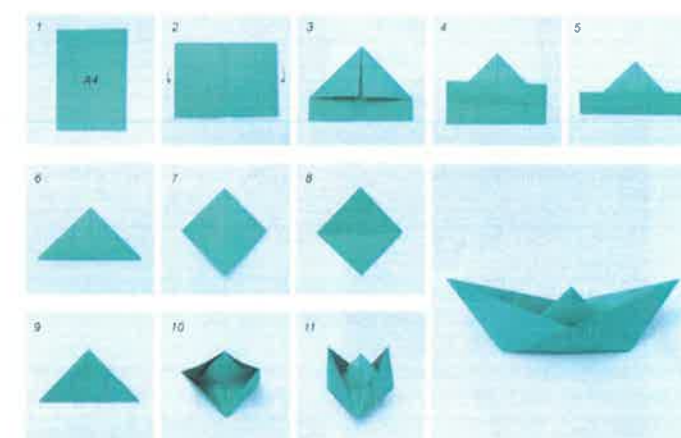
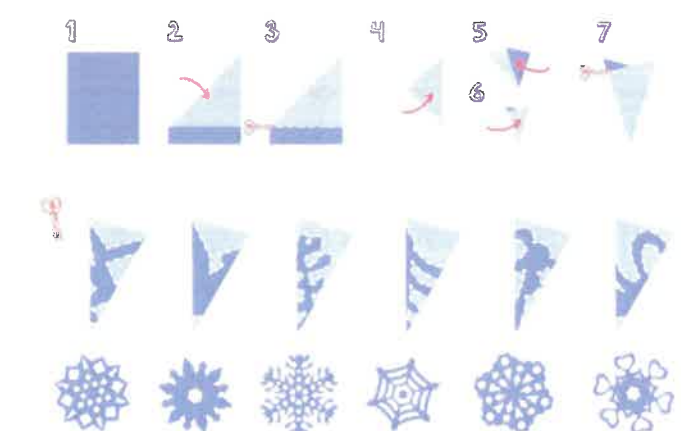
Elevii Școlii Gimnaziale "Arhanghelii Mihail și Gavriil" Munteni Buzău

TALENTE ASCUNSE

Picturi realizate de elevii
Școlii Gimnaziale
"Arhanghelii Mihail și Gavriil"
Munteni Buzău

CUM SĂ FACEM?

Elev, Mușat Petruța Valentina

MÂINI DIBACE

LEGENDA MĂRȚIȘORULUI

Tradiția românească sugerează câteva legende ale mărțișorului. Una dintre ele este lupta primăverii cu iarna.

“În prima zi a lunii martie, doamna Primăvara a văzut la marginea pădurii un ghiocel ce se chinuia să iasă din zăpadă. Dorindu-și să îl ajute, a început să dea la o parte atât zăpada, înghețată, cât și crenguțele pentru a-i oferi ghiocelului spațiul necesar creșterii frumoase.

Ajutorul oferit ghiocelului a supărat-o pe regina Iarna, iar aceasta din urmă a trimis vântul și gerul pentru a-l distruge pe micul ghiocel.

Ca să-l protejeze de îngheț, Primăvara l-a adăpostit sub mâinile ei, rănindu-le, însă nu l-a putut salva - ghiocelul a înghețat. Picătura de sânge însă care s-a prelins pe petalele ghiocelului din mâinile l-a trezit la viață. Primăvara a învins în acest fel lupta cu Iarna.

Culorile firului de mărțișor simbolizează tocmai această luptă, dar și culoarea sângelui primăverii pe albul ghiocelului și al plăpumii de zăpadă.”

Elev, Preda Anastasia Elena

CU SIMȚ DE RĂSPUNDERE

Știați că...?

Koala poate dormi până la 22 de ore pe zi, pentru că frunzele de eucalipt pe care le mănâncă sunt sărace în nutrienți și pline de substanțe toxice, așa că au nevoie de mult somn.

Gândacii pot supraviețui săptămâni întregi fără cap. Iar capul lor poate trăi singur câteva ore.

Limba unei balene albastre poate cântări la fel ca un mic elefant.

Crocodilul de Nil are cea mai puternică mușcătură dintre animale. De 10 ori mai puternică decât a unui rechin alb și mai puternică decât maxilarul unui om.

Caracatița uriașă din Pacific are 3 inimi, 9 creiere și sânge albastru. Își poate schimba culoarea și textura în câteva secunde pentru a se ascunde.

Peștele balon are o toxină foarte puternică, dar în Japonia bucătarii autorizați pregătesc carnea Fugu îndepărtând părțile toxice.

Struții au lovituri de picioare atât de puternice încât pot speria chiar și prădătorii mari.

Elefanții pot plânge morții și se întorc să stea lângă scheletele rudelor lor.

Urșii polari au pielea neagră sub blana albă pentru a absorbi mai bine căldura soarelui.

Ciorile sunt extrem de inteligente și pot folosi unelte pentru a obține hrană. Au chiar un raport creier corp mai mare decât oamenii.

Prof. inv. primar, Drăgnescu Elena

GLUME... GLUME ... GLUME

O mamă a cumpărat fiului ei un costum de Halloween, ca să-și sperie prietenii.

– Mamă, ar trebui să scot eticheta cu prețul, nu?

– Nu, lasă-l, să-l speriem și pe tatăl tău!

– Ionică, mergem la dentist!

– Nu merg, mamă, că mi-e frică!

– Cum să-ți fie frică, doar nu-ți face nimic!

– Păi, atunci, de ce mai mergem?

– De ce ai țipat? Te-a durut dintele, puiul mamei?

– Nu eu am țipat, ci dentistul, când i-am mușcat degetul!

– Mă doare îngrozitor măseaua!

– Eu, în locul tău, aș scoate-o!

– Ei, dacă ar fi a ta, imediat aș scoate-o și eu.

– Ce dorești, băiețel? Întrebă doctorul.

– Am venit să-mi scoateți o măsea.

– Și voi, ceilalți? Li se adresează medicul.

– Noi am venit să auzim ...cum urlă!

– Vrei să-ți scot măseaua fără durere, puișor?

– Nu, domnule doctor. Mai bine scoateți-mi durerea!

Gigel reclamă acasă că doamna învățătoare îl persecută. Exasperat, tatăl se duce la școală să o întrebe pe învățătoare ce se întâmplă.

– Cum așa? se miră aceasta. Gigel, vino aici! Cât fac 7×6?

Gigel:

– Ai văzut, tată? Iar a început!

Gigel se duce la magazin și spune vânzătoarei:

– Vreau să cumpăr 2 kg zahăr cu 2 lei și 20 bani/ kg și 1 litru de ulei de 3 lei și 50 bani.

Câți lei trebuie să vă dau?

– 7 lei și 90 de bani, răspunde vânzătoarea.

– Dacă am o hârtie de 10 lei, ce rest voi primi?

– 2 lei și 10 bani, răspunde vânzătoarea amabilă.

– Am terminat și tema la matematică! exclamă fericit Gigel.

Ionele, spune-mi, ce este predicatul?

– V-aș spune cu plăcere, doamna învățătoare, dar nici eu nu știu!

– Doamna învățătoare mi-a spus că nu ai răspuns azi la istorie. Ți s-a părut o întrebare grea?

– Nu întrebarea, ci răspunsul.

– În catalog ai un calificativ „insuficient” la citire. De ce nu ți-l corectezi?

– Nu pot! Catalogul e mereu sub cheie...

Gigel se întoarce supărat de la școală.

Tatăl îl întreabă:

– De ce ești supărat, Gigele?

– Cum să nu fiu supărat dacă iar mi-ai greșit tema?

Profesoara de geografie spune copiilor:

– Copii, paralela de 45 de grade trece pe la noi prin țară.

Un elev curios:

– Pe la ce oră?

*Culese de
elevii școlii*

G

Ce roată nu se mișcă atunci când o mașină virează la dreapta?

Roata de rezervă

h

Ușa și fereastra

Ce nu-i nici în casă, nici afară, dar e și-n casă și afară?

i

Ce zboară când apare pe lume, stă pe loc când e în viață și curge când moare?

Fulgul de nea

Pasagerii avionului

Cine zboară fără să zboare?

c

Cu cât scoți mai mult din ea, cu atât devine mai mare.

Groapa

i

Ușa

Cine avansează și dă înapoi, dar nu merge niciodată?

t

Există unde e lumină, dar lumina directă o omoară.

Umbra

Încălțăminte

Ce este ziua plină și noaptea goală?

o

Doar crește, niciodată nu descrește.

Vârsta

Culoarea diferită

Ce culoare nu se potrivește cu celelalte?

r

Cine merge și tot stă pe loc?

Ceasul

i

Culese de elevii școlii

Sentimente în cuvinte alese

Călătorie prin viață

Pe drumuri necunoscute ne îndepărtăm,
Cu inimi de copii mereu visăm.
În zborul imaginației ne pierdem ușor,
Fiecare pas e un zâmbet, un dor.

Cu prieteni dragi ne facem planuri
Să zburăm printre stele, să ne pierdem prin ele.
Marea ne cheamă cu valuri jucăușe,
Pădurile ne-așteaptă cu doruri profunde.

Vise de aur cu zâne și eroi
Pe aripi de vânt se jucau cu noi.
Fiecare colț este o aventură
Să descoperim lumea-mpreună.

Precum glasurile pruncilor râdem și cântăm
Să strângem momente și să ne distrăm,
Căci fiecare pas ca un vis ne înfruntă
Împreună în lume cu doruri ce ne-ncântă.

Nume elev: Popescu Emilia Speranța
Prof. coordonator: Negoită Carmen

Călătorii

În zori de zi cu ochii plini de vise
Călătorim pe drumuri cu povești scrise,
Prin păduri verzi și câmpii deschise
Unde speranțele dansează fericite și aprinse.

Cu un râset și un cântec vrem să ne jucăm,
Pe malul mării cu valuri să ne îmbrăcăm.
Să strângem amintiri și să ne bucurăm
Unde copilăria strigă să nu o uităm.

În lumea de vis ne jucăm fără frică,
Cu zâmbete largi inima se ridică,
Prin câmpii de flori, totul ne farmecă.
În fiecare clipă, copilăria ne cheamă.

Nume elev: Popescu Emilia Speranța
Prof. coordonator: Negoită Carmen

Magia naturii și vise călătore

În vise călătorim pe aripi de vânt,
Prin păduri de smarald, unde totul e sfânt.
Sub cerul auriu privim în zare,
Fiecare pas e plin de încântare.

Pe cărări de flori cu soarele în spinare
Ascultăm apele ce curg ca o melodie fără suflare.
În fiecare colț natura ne cheamă.
Să ne lăsăm purtați de visuri scrise în palmă.

Cu inima deschisă spre orizont plecăm,
În căutarea viselor să ne îndreptăm.
Pe aripi de speranță în lumea ce ne-nconjoară
Găsim comori ascunse pline de visare.

Nume elev: Popescu Emilia Speranța
Prof. coordonator: Negoită Carmen

Universul creației

Pe cărări de vis cu aripi argintii
Creez universuri din gânduri și emoții.
Fiecare pas ne duce mai departe
Într-o lume plină de arte.

Cu pensula în mână pictez cerul albastrui,
Călătoresc în timp și mă las condusă.
Creația e o magie sau o călătorie fără sfârșit,
În fiecare clipă, un nou vis am de împlinit.

Călător prin lumi cu suflete deschise,
În căutarea artei cu mici și mii de vise.
Creez din cer lumina ce strălucește-n noapte.
Fiecare idee e ca o stea ce mă împlinește.

Pe drumuri de culori, mă las purtată.
Creația e ca o călătorie minunată.
Împletesc cuvinte precum firul de mătase,
În fiecare vers descopăr noi oaze.

Nume elev: Popescu Emilia Speranța
Prof. coordonator: Popescu George

Anotimpul de poveste

Primăvara este cel mai frumos anotimp, când natura renaște, iar verdele crud vopsește din nou întreg ținutul.

Este anotimpul preferat de oameni căci soarele încălzește din nou pământul și aerul.

Ghiociei își scot căpșorul afară, iar florile încep să îmbobocească. Copacii înverzesc, pădurile se îmbracă și ele cu haine verzi. Arborii se umplu de floricele albe și roz împrăștiind o mireasmă de poveste pe toate străzile, iar albinele încep să colinde pomii și florile.

Casele, curțile și grădinile oamenilor se umplu de parfumul îmbietor a tuturor florilor și copacilor, de aerul curat și plin de veselie.

Dimineața, când deschid fereastra pentru aerisire, camera îmi este inundată de mirosul zambilelor și de trilul păsărelelor abia deșteptate. Și ele prind a se bucura de mult așteptata primăvară.

Copiii sunt și ei bucuroși încep să se strângă în cete pe câmpiile înverzite jucând jocuri ale copilăriei.

Primăvara alungă anotimpul friguros plin de zăpezi și geruri.

Animalele domestice sunt duse din nou la păscut pe luncile, întinse și înverzite.

Acest anotimp dă startul reînvierii naturii.

*Nume elev: Dumitrache Mihai Marian
Prof. coordonator: Badea Georgeta Daniela*

Povestea fermecată

Într-o zi de primăvară, pe când vântul adia ușor, dintr-o căsuță a ieșit o fetiță cu părul lung, prins în două codițe. Ea se numea Rose și era o fetiță tare ascultătoare și silitoare, cu obraji mari și roșii. Își căuta mama care era în grădină îngrijind florile.

Când a ajuns la ea, a observat o floare foarte frumoasă și mândră.

– Mamă, ce floare este aceasta?

– Este o narcisă, draga mea. Nu-i așa că e frumoasă?

– Da, îmi place foarte mult.

În acel moment, fetița a sărit repede de lângă mama ei, a pus mâna pe o piatră și apoi a aruncat-o înspre o albină. Mama, foarte supărată, a întrebat-o de ce a aruncat cu piatra? Fata și-a cerut scuze și a spus că o albină încerca să-i ia toată frumusețea narcisei. Mama sa a înțeles intenția fetei, dar nu i-a plăcut ceea ce a făcut, apoi o luă de mână și o duse aproape de floare. Aceasta era acum ruptă. Mama ei i-a explicat că de fapt tocmai ea a fost cea care i-a luat toată frumusețea în momentul când a aruncat cu piatra. Nu a nimerit albina, ci minunata floare.

Fetei i-a părut rău de ce făcuse și a decis că va planta alături de mama ei cât mai multe narcise.

Am deschis ochii și m-am trezit în ograda bunicilor, sub părul înflorit și cu capul în poala bunicii mele dragi. Tocmai terminase povestea. Copilăria mea a fost brăzdată de astfel de povești din care în permanență am avut câte ceva de învățat.

Dar... ce repede trece timpul! Bunica nu mai este. A venit timpul ca eu să-i duc învățăturile mai departe.

*Nume elev: Călin Cristina Georgiana
Prof. coordonator: Popescu George*

Prietenie, comoară vie

Prietenia-i rază blândă
Ce în suflet cald se-aprinde
Ca o stea ce nu se stinge.
Orice vânt de-ar vrea, o prinde.

Ea e un dor ce nu apasă,
Ci alină și îmbie.
Un cuvânt ce-ți dă speranță
Și-o privire ce învie.

Nu se cumpără, nu-i darul
Ce se dă doar la nevoie.
Ce e stânca de furtună
Ce te ține, nu te-ndoaie.

Când tristețea te cuprinde
Și lumina încet dispare,
Un prieten e ca o punte
Peste a vieții, valuri mare.

La necaz sau bucurie.
El rămâne lângă tine.
Ca un cântec de iubire.
Ce nici când nu se termină.

El rămâne și nu pleacă
Te susține încă o dată.
Tu deschide ochii bine,
Acela e prieten pentru tine

Prietenia e lumină
Ce nu-și pierde nicidecum rostul.
E o floare ce-nflorește.
Chiar și în frigul nopții.

Să păstrăm, deci în suflet
Oameni buni cu inimi pline,
Căci prietenia adevărată.
E o comoară fără fine.

*Nume elev: Făiș Karina Georgiana
Prof. coordonator: Ciuperceanu Maria Magdalena*

Amintiri

Tocmai a început vacanța de vară. Aștept ziua de sâmbătă pentru ca tatăl meu să mă poată duce la bunica pentru tot restul verii. Nu am mai fost acolo de patru ani și de aceea eram atât de nerăbdător.

Iată că a sosit mult așteptata sâmbătă. De cum ne-am trezit, am urcat în mașină și duși am fost. Ajunși acolo, câinele bunicii, Patrocle, deși nu ne-am mai văzut de patru ani, a sărit pe noi iar pe fața lui se citea fericirea.

Bunica ne aștepta cu plăcinte de brânză așa de bune încât, atunci când le luai în gură, ți se topeau.

După ce am mâncat, tata a plecat acasă, iar eu m-am dus să explorez împrejurimile. Mă întâlnesc cu Mihăiță, prietenul meu, care auzise că vin la țară. Ne-am bucurat enorm că ne-am revăzut, iar el m-a întrebat dacă vreau să vizităm vechiul nostru loc secret.

Iată-ne ajunși. Cu pași timizi am intrat pe ușa unei căsuțe din scânduri. Era locul nostru secret unde fugeam și ne ascundeam făcând numai năzbâtii. Deși era mică, acum mi se părea a fi o vilă făcută din amintiri. Pe lângă căsuță, se întindea leneș drumul unde încercam puterea bicicletelor și ne alergau câinii lui Nea Matache. Am urmat cărarea amintirilor până la capătul ei. Acolo am zărit-o. Pășunea unde pe timpul zilei pășteam câprițele, iar fetele din sat culegeau flori.

Am fost atât de emoționat încât m-am descălțat și am luat-o la picioarele goale. Sub tălpi simțeam fragedul fir al ierbii, iar în lumina soarelui, totul era minunat.

Ne-am întins pe iarbă și preț de câteva minute am stat privind cerul senin. Niciun nor, nicio adiere de vânt nu ne-a întrerupt visarea.

Oriunde te-ai duce și cât te-ai plimba prin lume, nimic nu te desparte de glie și nici de prietenii dragi.

*Nume elev: Zamfir Marius Cristian
Prof. coordonator: Popescu George*

Valori ale societății

Odată, nu demult, tocmai terminam clasa a X-a, un capitol nou pentru mine. Părinții mei nu se mai înțelegeau chiar așa de bine, au ajuns să divorțeze, iar eu am rămas cu mama.

Ne-am mutat într-un cartier nou și la o altă școală. Mi-a fost atât de greu, dar am reușit să mă adaptez. Mi-am făcut un nou cerc de prieteni care, aflându-mi frământările, m-au ajutat să le înălțuri. Asta a necesitat timp, dar ușor, ușor apele s-au liniștit.

Mama a trecut și ea peste probleme, era acum mai fericită. De câteva luni a întâlnit un domn înalt, brunet, amabil care era de profesie avocat. Și el era divorțat și avea o fată pe nume Ayana. Curios – și ea făcea parte din noul meu grup de prieteni. M-am bucurat foarte mult că mama și-a găsit liniștea, iar eu o soră și o prietenă în același timp, de aceeași vârstă cu mine.

Eu și Ayana ne-am apropiat foarte mult una de cealaltă. Nici nu țineam cont că avem părinți diferiți. Era o fată simpatică, iar în adâncul ei zăcea un suflet mare.

Împreună cu prietenii am dorit să mergem la mare. Stabiliserăm locul de cazare, doar că în ultima zi prietenii s-au răzgândit. Voiau acum la munte.

M-am întristat deoarece mie îmi plăcea mai mult la mare. Ayana a observat și m-a liniștit spunându-mi că nu trebuie să merg unde vor ei, ci vom merge împreună unde îmi doresc eu.

Ne-am făcut bagajele și, cu acordul părinților, am plecat. Împreună am admirat cel mai frumos răsărit pe care l-am putut vedea vreodată. Eram cu sora mea pe nisipul umed al plajei, ne-am ținut de mâini și am simțit că trăim aceleași sentimente frumoase. Eram legate de aceleași probleme ale vieții și împreună treceam peste ele. Ne-am promis că vom fi alături una de cealaltă pentru tot restul vieții și că ne vom susține atât la bine, cât și la greu.

Acum, după mai mulți ani, deși fiecare a luat-o pe drumul său în viață alături de familii, noi încă ținem legătura și ne întâlnim în fiecare vacanță a copiilor.

Ne bucurăm unii de alții, depănăm amintiri, facem planuri și ne educăm copiii așa cum și noi am fost educați, empatici și prietenoși, adevăratele valori ale societății.

*Nume elev: Dumitru Alexia
Prof. coordonator: Ștefan Neluța Mioara*

Lumea copilăriei mele

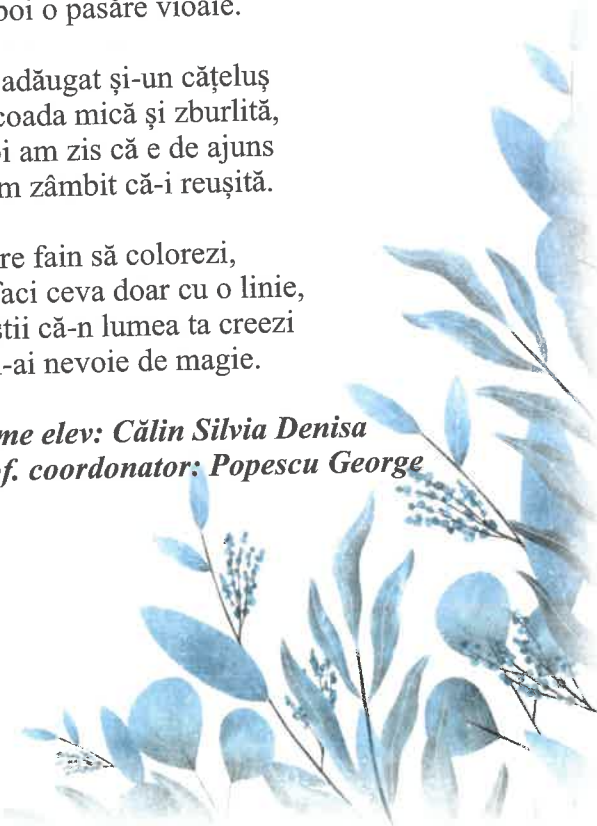
Am luat hârtie și culori
Și-am desenat ce-mi place mie,
Un câmp cu iarbă și cu flori
Și-un râu ce trece prin câmpie.

Am pus și-un soare strălucind
Și un nor pufos, dar nu prea mare.
Un pom înalt și înmugurit
Și apoi o pasăre vioaie.

Am adăugat și-un cățeluș
Cu coada mică și zburlită,
Apoi am zis că e de ajuns
Și am zâmbit că-i reușită.

E tare fain să colorezi,
Să faci ceva doar cu o linie,
Să știi că-n lumea ta crezi
Și n-ai nevoie de magie.

*Nume elev: Călin Silvia Denisa
Prof. coordonator: Popescu George*

Sărăcia, haina grea a copilăriei mele

Din păcate, sărăcia este un aspect cu care se confruntă multă lume, iar noi, oamenii care avem posibilități, trebuie să facem tot ce ne stă în putință să îi ajutăm.

Toată copilăria mea am petrecut-o în sărăcie, nu era zi în care eu și frații mei să nu ne plângem de foame, de sete, iar iarna de frig. Nu ne era ușor să stăm într-o cocioabă abandonată cu mult timp în urmă.

Mama și tata lucrau zi și noapte că să ne aducă un colț de pâine pe masă, dar degeaba. Nimeni nu ne-a ajutat cu absolut nimic, iar eu și frații mei sufeream din ce în ce mai mult.

Din fericire, nu era chiar tot timpul așa. Vara oamenii de prin sat căutau persoane adulte sau copii mai mari care să-i ajute la cules de prune, cireșe, corcodușe și multe altele în schimbul unei sume de bani și a unei mese calde la prânz. Eu și fratele meu eram primii care mergeam să adunăm fructe de prin copaci. Sora mea nu putea veni deoarece era mică.

După ce negociam cu doamna sau cu domnul căruia trebuia să îi facem acest serviciu, ne apucam de treabă.

Ne trezeam de dimineață devreme la ora 06:30 și ne întorceam acasă seara târziu, când apunea soarele. Suma pe care o primeam nu era mare, dar era suficientă să mâncăm în acea zi.

Lucrurile acestea se întâmplau vara, dar iarna, înghețam de frig din cauză că nu aveam bani pentru a cumpăra suficiente lemne. Ne doream cu tărie să ajungem cât mai repede la școală, deoarece acolo era focul făcut și ne era bine. Mai ales că în fiecare zi primeam un corn și o cutiuță de lapte. Cu toate acestea, nu ne îndurăm să mâncăm singuri, aduceam cornul și laptele acasă și îi dăruiam surioarei noastre.

În iernile grele că ne îmbolnăveam toți trei mama noastră trebuia să stea acasă cu noi, să ne supravegheze ca nu cumva să facem febră, iar tata trebuia să meargă în continuare la muncă, așa cum o făcea de obicei. El trebuia să facă rost de bani și să ne cumpere diverse medicamente și mâncare, pentru ca noi să ne însănătoșim.

Când părinții noștri erau prin sat pe la muncă, vecinii noștri mai în vârstă stăteau cu surioara noastră pentru ca eu și Victor să mergem la școală. Mama și tata nu-i puteau plăti deoarece nu aveau cu ce, dar ei nu o făceau pentru bani, ci pur și simplu voiau să ne ajute, fapt pe care l-am apreciat foarte mult.

În weekend ne ajutam părinții cu diverse treburi gospodărești: de la curățenie, până la îngrijirea animalelor prin ogradă.

În afară de aceste responsabilități, aveam și responsabilitatea de a fi copii. Așa că de multe ori luam mingea și mergeam pe uliță să ne jucăm cu ceilalți copii de prin sat. Nu ne mai săturam de stat afară.

Dacă stau bine să mă gândesc, unele părți din viața mea, chiar erau frumoase, iar când am mai crescut, au început să fie extraordinar de minunate. Puteam să muncesc mai mult și într-un final am scăpat și de sărăcie.

Am reușit să ieșim din această perioadă grea numai fiind și muncind împreună.

Trebuie să fim conștienți că oamenii din jurul nostru au nevoie de ajutor și că nu trebuie să ne batem joc de ei, deoarece roata este rotundă și tot răul se va întoarce asupra noastră.

Nu trebuie să-l judecăm pe cel de lângă noi, dacă nu are haine scumpe sau de firmă. Din contră, trebuie să-l înțelegem și dacă putem să îl ajutăm, așa cum și Dumnezeu ne-a ajutat și ne ajută pe noi.

Indiferent cât de scumpe sunt hainele de pe noi, acestea nu-l fac pe om. Doar prin caracter și voință poți ști cine ești cu adevărat.

Ajută-i pe cei aflați în nevoi și dă-le, Doamne, sănătate și putere!

*Nume elev: Călin Silvia Denisa
Prof. coordonator: Negoită Carmen*

Gânduri și vise din alte școli

Floarea primăverii

A fost odată ca niciodată o floare magică. Această floare se numea ghiocel și fusese creată de Zâna Florilor care a ales ca floarea să trăiască într-o grădină fermecată și să răsară prima în Grădina Primăverii.

Într-o zi, pe când florile hrăneau albinele, a venit un om străin și zise:

– Ce flori frumoase! Nu m-ar certa nimeni dacă aș lua ghiocelul acasă.

Auzind cele spuse, florile s-au speriat și au sărit să apere surata, dând dovadă de prietenie. Zambila a început să arunce cu polen, iar liliacul s-a împleticit pe picioarele străinului, făcându-l să se împiedice.

În acel moment, auzind zarva, a apărut Zâna Florilor.

– De ce vrei să rupi ghiocelul?

– Vreau să o duc soției mele, răspunse omul. Ea este bolnavă și sigur i-ar plăcea să aibă în vază așa floare frumoasă.

Auzind vorbele sincere, ghiocelul s-a sfătuit cu Zâna și au hotărât ca aceasta să fie pusă într-un ghiveci și să fie dăruită soției omului respectiv.

După o vreme soția s-a făcut bine, iar plăpânda floare a fost replantată în grădina fermecată.

Străinul a învățat să nu mai ia nimic fără să ceară voie, în special o floare care are așa bune prietene și care i-au sărit în ajutor la nevoie.

*Nume elev: Babadița Iris Dora Maria
Prof. coordonator: Negoită Carmen
Școala Gimnazială Ciulnița*

A venit primăvara

Imaginea ce o regăsim afară are toate semnele că natura a reînviat.

Copacii s-au îmbrăcat în veșminte albe. La adierea vântului, scutură din când în când veșmintele care, în cădere, formează un covor de parcă ar fi zăpadă.

Soarele palid se zărește de după nori, cerul plânge peste pământ cu picături mari de argint și uneori cu diamante.

În Grădina fermecată tronează imensul covor multicolor pe care zâna florilor pășește cu o deosebită grație.

Picături de brumă argintie îi împodobește frumoasa rochie, semn că iarna încă nu a plecat definitiv.

Florile încep a grăi la apariția Zânei, regina primăverii.

Noaptea se apropie. Parfumul îmbătător al florilor capătă intensitate.

O rândunică rătăcită de stol se înalță în văzduh, bătând neîncetat din aripi. Își zărește vechiul cuib. Este urmată de prietenele și rudele sale. Toate s-au așezat la streășina casei. Rândunica a înțeles valoarea prieteniei, mulțumește și promite că în viitor și ea va fi o prietenă bună pentru cei singuri.

Natura încremenește la lăsarea serii, iar noaptea e aproape.

Liniștea sublimă a îmbrățișat tot universul. Acum e pace.

*Nume elev: Resmerițoe Ruxandra
Prof. coordonator: Voinea Irina
Școala Gimnazială Ciulnița*

Jurnal de copil

Copilăria este o perioadă minunată din viața fiecăruia dintre noi, o perioadă în care lumea este plină de aventuri. În copilărie, totul pare posibil, iar fiecare zi aduce noi amintiri. Dintre toate darurile pe care le primim în copilărie, prietenia este cel mai de preț lucru.

Îmi amintesc cu mare drag de copilăria mea când zilele păreau fără sfârșit și pline de viață. Eram dimineți în care mă trezeam cu zâmbetul pe buze și eram nerăbdătoare să ies afară cu prietenii mei. Ne jucam pe străzi, alergam prin parc sau făceam întreceri cu bicicleta. În acele momente nu existau griji, iar lumea întreagă părea să fie cu noi. Împărțeam tot ce aveam, iar legătura noastră părea indestructibilă. Jocurile noastre preferate erau de a v-ați ascunselea șotron, baba oarba, telefonul fără fir și multe altele.

Prietenii adevărați nu te lasă niciodată la greu. Chiar dacă în unele momente eram tristă, prietenii mei erau acolo să mă înveselească.

În această perioadă am învățat că prietenia nu se măsoară în timp sau în lucruri materiale, ci în momente de neuitat.

Am învățat că prietenia nu este perfectă, dar este autentică, la fel ca și copilăria, care, deși trece repede, lasă în urmă amintiri care durează o viață întreagă.

Un alt lucru minunat despre prietenia din copilăria mea este faptul că nu există pretenții sau așteptări. Dacă te certai cu un prieten, în câteva minute totul era uitat și jocul continua.

Una dintre cele mai frumoase tradiții din perioada copilăriei mele era colindatul. Este un obicei care ne aduce clipe frumoase alături de cei dragi. Colindatul era una dintre cele mai așteptate activități.

*Nume elev: Ene Raluca Iuliana
Prof. coordonator: Negoită Carmen
Școala Gimnazială Ciulnița*

Câmpul prieteniei

Pe cărare mergeam
Spre casă mă îndreptam,
Dar din depărtare striga
Prietenia ce urma a o avea.

Școala ne-a apropiat,
Dar distanța ne-a îndepărtat.
Prietenia s-a destrămat,
Când ea a plecat.

Câmpul prieteniei îl vedeam,
Plin de culoare era,
Dar deodată s-a întunecat
De parcă n-ar fi existat.

*Nume elev: Gleznea Ionela Daniela
Prof. coordonator: Negoită Carmen
Școala Gimnazială Ciulnița*

Crăiasa copilăriei

Pe drum alergam,
În stânga și-n dreapta priveam
Copiii ce așteptau
Vestea ce-i bucura.

Apăru Iliuță
Pe o săniuță.
Cel mai bun prieten al lor,
Dar și cel mai strigător.

Odată ce apăru în sat,
El de știre a dat:
"În țară am sosit
Și v-am înveselit,
Căci primăvara a sosit"

*Nume elev: Gleznea Ionela Daniela
Prof. coordonator: Negoită Carmen
Școala Gimnazială Ciulnița*

Dorul viselor de copil

Pe-un drum de dor și aventură,
Cu vântu-n păr și zâmbet cald,
Pășesc spre lumea largă, pură,
Cu suflet liber, fără gard.

Mă poartă valul peste zare,
Prin munți înalți și râuri vii,
Și-n orice loc, o nouă stare,
Un vis purtat de nori zglobii,

Dar oricât m-aș lăsa departe,
Prin lumi străine să plutesc,
Inima-mi știe că departe
Tot acasă-mi doresc s-o opresc

*Nume elev: Chițu Laura Maria
Prof. coordonator: Negoită Carmen
Școala Gimnazială Ciulnița*

Rădăcina iubirii

În grădina cu flori, mama zâmbeste,
Cu mâini blânde, dragoste împletește.
Când soarele răsare ea e acolo,
Un înger păzitor mereu în zbor.

Cu vocea ei blândă, îmi spune povești
Despre mine și despre cei ce iubesc.
În fiecare seară, lângă focul din cameră
Îmi șoptește cuvinte ca o melodie blândă.

Mama lumina, călăuza mea,
În momente de încercare mereu lângă ea.
Cu inima deschisă mă îmbrățișează,
În brațele ei calde lumea se oprește.

Așa că, în fiecare zi eu îi mulțumesc
Pentru dragostea ei ce o împărtășesc
Mama, te iubesc, ești tot ce îmi doresc!
În inima mea pentru totdeauna ești.

*Nume elev: Constantin Georgiana Roxana
Prof. coordonator: Negoită Carmen
Școala Gimnazială Ciulnița*

Prietenia, o comoară pe pământ

Prieten drag, ești ca o stea
În cerul senin
Ce luminează
În inima mea!

Cu tine prietene...
Am râs, am plans,
Dar mereu ai fost acolo
Ca să-mi zâmbești!

Prietenia noastră?
Cea mai mare comoară de pe pământ,
Cele mai frumoase amintiri
Trăite până acum!

*Nume elev: Neicu Nicoleta Gabriela
Prof. coordonator: Negoită Carmen
Școala Gimnazială Ciulnița*

Oglinda sufletului meu

Un prieten este oglinda ta,
Iar tu te mândrești cu ea!
Tu nu ești singur și rătăcit,
Ești iubit și neprețuit!

Ești iubit de către oglinda ta,
Prietenul tău cel mai bun!
Îl mai poți numi și „fratele meu”
Pentru ca nu sângele îl face fratele tău,
Ci iubirea pe care ți-o poartă.

Prin vânt și ploi, cu emoție,
Oglinda ta a rămas lângă tine!
„La bine, l-ai chemat tu,
Iar la rău, a venit el singur!

*Nume elev: Neicu Nicoleta Gabriela
Prof. coordonator: Negoită Carmen
Școala Gimnazială Ciulnița*

Din sumar

- Interviu – De vorbă cu elevii • Cerc pedagogic • Hrană sănătoasă, copil fericit
- Proiecte educație timpurie • Educație pentru mediu • La biblioteca din comună
- Bucuria Paștelui în culori • Duminica – sărbătoarea creștinilor • Anul Constantin Brâncuși
- Matematica, sala de fitness a minții • Cererea • Material suport pentru părinți • Grijă pentru natură • Talente ascunse • Origami • Activități școlare și extrașcolare • Cu simț de răspundere
- Știați că? • Glume • Ghicitori • Creații literare ale elevilor • Gânduri și vise din alte școli

Colectivul de redacție

COORDONATOR REVISTĂ:
PROF. NEGOIȚĂ CARMEN

INTERVIURI REALIZATE DE:
Pantel Răzvan Adrian, Dumitrache Mihai Marian

COLECTIVUL DE REDACȚIE:
Călin Cristina Georgiana, Călin Silvia Denisa, Dumitrache Mihai Marian, Dumitru Alexia,
Faițaș Karina Georgiana, Mușat Petruța Valentina, Preda Anastasia Elena,
Popescu Emilia Speranța, Zamfir Marius Cristian

TEHNOREDATOR:
Prof. Negoită Carmen

CADRE DIDACTICE COLABORATOARE:
Boștină Alexandru Claudiu,
Ivan Marinela, State Lidia, Drăgnescu Elena, Popescu Mirela, Soare Ana Maria,
Badea Georgeta Daniela, Ciuperceanu Maria Magdalena, Popescu George, Ștefan Neluța Mioara,
Trandafir Filofteia Lavinia, Consilier școlar Lungu Mariana, Bibliotecar Ardeleanu Elena-Mihaela

COORDONATORI ELEVI
Badea Georgeta Daniela, Ciuperceanu Maria Magdalena, Negoită Carmen,
Popescu George, Ștefan Neluța Mioara

INVITAȚI:
Școala Gimnazială Ciulnița – Prof. Negoită Carmen, Prof. Voinea Irina
Elev: Babadița Iris Dora Maria, Constantin Georgiana Roxana, Ene Raluca Iuliana, Gleznea
Ionela Daniela, Neicu Nicoleta Gabriela, Resmerițoae Ruxandra Anaïs

ANUL I, NR. 2 – APRILIE 2026

ISSN 3120 – 208X